

[Hendriksen.]

gørende Punkter mindre formaalstjenlige end de tilsvarende Bestemmelser i vort Lovforslag. Jeg finder, kort sagt, at mit Partis Forslag havde løst Problemet paa en bedre Maade end det foreliggende. Men som alt ligger, kan vi medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, selv om vi ser de betydelige Mangler, det lider af, frem for stejlt at holde paa vort eget, som vi ikke kan gennemføre.

Paa nærværende Tidspunkt, hvor Arbejdstempoet herinde ligger noget ud over det normale — det tror jeg nok, jeg har Lov til at sige —, og hvor Lovbestemmelser om Forbud mod Overarbejde for Rigsdagens Medlemmer kunde være paa-krævet, skal jeg ikke omtale Lovforslagets Enkeltheder og heller ikke kritisere det, end ikke paa de Punkter, hvor jeg mener, Kritik var særdeles berettiget. Jeg skal nøjes med i saa Henseende at henvise dels til de Udtalelser, mit Partis Ordfører har fremsat om Sagen i det andet høje Ting, dels til den Betænkning, der er afgivet af Folketingsudvalget. Hertil skal jeg blot føje, at det glæder mig, og at det har haft en vis Betydning for den Stilling, som mit Parti indtager til Sagen, at de fire store Partier, der er repræsenteret i dette høje Ting, alle slutter sig til Lovforslaget; det faar herigennem en Styrke, der vil være af ikke ringe Betydning baade over for Funktionærstanden og over for Befolkningen i det hele.

Det glædede mig ogsaa meget, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Stumph), talte med saa stor Varme om Lovforslaget, som efter hans Opfattelse blev imødeset med den største Interesse af store Dele af Befolkningen som Følge af dets store Betydning for Funktionærerne. Det glædede mig saa meget mere, som disse Udtalelser ikke helt harmonerer med de Udtalelser, der ved Sagens første Behandling i det andet høje Ting blev fremført af den socialdemokratiske Ordfører. Naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet med stor Styrke udtaler Glæde, navnlig over § 8, 1ste Stykke, det Stykke, der siger, at Funktionærerne har Ret til at organisere sig til Varetagelse af deres Interesser, vil jeg dog gerne sige, at der ikke er særlig megen Grund til at give Udtryk for Glæde over denne Bestemmelse, da den efter min Mening er ganske overflødig. Der er en grundlovsmæssig Ret til at organisere sig, ogsaa for Funktionærer, hvad den højtærede Socialminister ogsaa gav Udtryk for, idet han sagde, at man

ganske vist ved Lovforslaget havde sikret Funktionærerne Ret til Forhandling gennem deres Organisationer, men man har altid, erklærede den højtærede Socialminister, i Henhold til Grundloven haft Ret til at organisere sig.

Det er mit oprigtige Haab, at det Lovforslag, der nu formentlig om et Par Dage vil blive ophøjet til Lov, selv om det er behæftet med visse Mangler og kunde have været bedre, alligevel maa være i Stand til at opfylde sin Mission og yde Funktionærerne, Medhjælperne og alle, der omfattes af Lovforslagets Bestemmelser, den Beskyttelse, den Hjælp, som det var mit Partis Hensigt at yde de paagældende, da vi fremsatte Forslag til Lov om individuelle Arbejdsaftaler. Det er vort Lovforslag, vort Initiativ, der har affødt det Ændringsforslag, som blev stillet fra anden Side i Folketingsudvalget, og det forandrer intet herved, at man nu giver Forslaget en anden Titel end den, vi havde fundet passende, og kalder det Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer i private Erhvervsvirksomheder. Jeg kunde have ønsket, at vi havde haft Styrke nok til paa alle Punkter at gennemføre vore egne Ønsker og Ideer, men det har desværre ikke været Tilfældet. Som Forholdet er, giver vi imidlertid det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning med den Begrundelse, jeg her har givet.

Axel Christensen: Det Lovforslag om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer i private Erhvervsvirksomheder, som vi her behandler, hilser mit Parti med stor Tilfredshed. Det betyder et afgørende Skridt til Forbedring af Funktionærstandens Forhold, der har været diskuteret stærkt i de senere Aar.

Hvis man sammenligner det Lovforslag, der fra konservativ Side blev forelagt i Folketinget den 15. Oktober, med det Lovforslag, der nu foreligger, vil man komme til det Resultat, at det foreliggende Forslag er betydelig mere rent og klart, betydeligt bedre affattet end det oprindelige Forslag. Lovforslaget er f. Eks. forbedret med Hensyn til Lønningen i Sygdomstilfælde og ved Dødsfald. Det betyder en Betyggelse for Funktionærerne, som i givet Tilfælde kan blive af overordentlig Betydning baade for vedkommende selv og Familien. Og selv om mange Arbejdsgivere paa Forhaand behandler deres Funktionærer i Overensstemmelse med Lovforslagets Krav, vil det altid gøre en Forskel, om de paagældende har en lovmæssig Ad-